

GÖTEBORGS 8:E
BAPTISTFÖRSAMLING

TVÅ VÄGAR, TVÅ SÄTT ATT LEVA

Uppenbarelseboken 14:6-20 • Predikan G8B 2025-02-02 (Fågelberg) • Johnny Lithell

INLEDNING

Vi har läst en text som ställer oss inför ett vägskäl. Att stå inför ett vägskäl är en del av livet. Ibland är det mindre beslut som ska fattas och ibland är det större, livsavgörande beslut. Jag minns när Alice i Underlandet kom till ett vägskäl och såg en leende katt i ett träd. Alice frågade vilken väg hon skulle ta och katten svarade att det beror på vart hon vill komma. Alice svarade att hon inte visste, bara att hon ville komma någonstans. Varpå katten svarade att då spelar det ingen roll vilken väg hon går.

Det här är ett annat sorts vägskäl. Här är ett vägskäl som avgör allt. Det är inget blint beslut som inte spelar någon roll. Texten förklarar vart de två vägarna leder och kontrasten kunde inte vara större. Den ena vägen leder till evig vila och den andra vägen leder till evig plåga.

Föreställ dig att du går på stan här i Sverige när du ser en helikopter uppe i himlen. Från helikoptern ramlar det ner massor av papperslappar som singlar ner på marken. Du tar upp en lapp och där står det: "I morgon klockan 15:00 kommer hela den här staden att bombas. Om du vill leva måste du lämna staden nu." Vad skulle du tänka då? Skulle du ta det på allvar? Tänk om du samma dag skulle få ett sms-meddelande med samma budskap? Vad skulle du behöva höra innan du agerar?

Vår text börjar med en ängel som flyger över himlen och ropar. Hans budskap är att det finns två olika vägar för dig att gå. Den ena leder till evig vila och den andra leder till evig plåga. Och sedan fortsätter resten av kapitlet att ge bild efter bild som illustrerar samma sak. Å ena sidan vägen som leder till livet. Å andra sidan vägen som leder till undergång.

Så jag ska följa texten och delar upp predikan i fyra punkter som följer samma mönster – å ena sidan, å andra sidan. Den första punkten utgår från verserna 6-7 och jag kallar den "att leva för Gud" – det är vägen till livet. Den andra punkten är verserna 8-11 och jag kallar den "att leva för världen". Det är vägen till undergång. Sedan kommer vi till livet igen i den tredje punkten från vers 12-16 som jag kallar "målet för Guds folk". Och sedan till undergången i vers 17-20 i punkten jag kallar "slutet för världens folk".

Så: (1) att leva för Gud, (2) att leva för världen, (3) målet för Guds folk och (4) slutet för världens folk. Som jag nämnde är det en text som är full av bilder och kontraster, så jag kommer att nämna fem olika kontraster, fem motsatser, vid olika tillfällen i predikan så vi får se om du lyckas höra alla.

I. ATT LEVA FÖR GUD

Uppenbarelseboken 14:6-7 (SFB-15)

«Och jag såg en annan ängel flyga uppe på himlen. Han hade ett evigt evangelium att förkunna för jordens invånare, för alla folk och stammar och språk och länder, 7 och han sade med stark röst: "Vörda Gud och ge honom äran! Stunden för hans dom har kommit. Tillbe honom som har gjort himlen och jorden, havet och vattenkällorna."

Kanske minns du boken Predikaren i Gamla testamentet. Där vi har en lärare, en samlare av visdom, som har utforskat meningen i livet på den här jorden. Han har sökt efter mening i ett liv av njutning och ett liv i arbete och mycket annat. Så drar han sin slutsats i slutet av boken, i kapitel 12:13,

Predikaren 12:13 (SFB-15)

«Detta är slutsatsen, när allt blivit hört:
Frukta Gud och håll hans bud, det gäller alla människor.

Här har vi en ängel som flyger över himlen så att alla, precis alla ska höra hans budskap, nämligen uppmaningen att frukta Gud och ge honom ära. Stunden för Guds dom har kommit.

Kontrast: vilddjurets märke eller Guds

Bara så att vi förstår vad det här betyder. Här har vi vägskälet. Frukta Gud och ge honom ära – det är ena vägen. Eller tillbe vilddjuret och ta emot märket och drabbas av Guds dom – det är andra vägen. Det här är den första kontrasten vi stöter på i det här kapitlet. Det är kontrasten mellan det folk som har Guds namn skrivet på sina pannor eller de som har vilddjurets märke på sina pannor. Det är kontrasten mellan de som fruktar och ärar och tillber Gud och de som förhåller sig till Gud som om han inte betyder någonting.

Lägg märke till att det inte finns några mellanting. Det är helt svartvitt.

Då tänker säkert någon att det låter helt överdrivet. ”Jag är inte en ond person, jag betalar skatt och försöker att sköta mitt. Det finns andra som är mycket värre än jag, det finns gängbrottslingar och våldtäktsmän och mördare.”

Kom då ihåg vad Romarbrevet 1:25 säger. Vår stora synd handlar inte om mord. Vår stora synd är att vi byter ut Guds sanning mot en lögn och dyrkar det skapade istället för Skaparen. Det är därför ängeln inte ropar att vi bara måste vara lite snällare – vårt problem är långt mer djupgående än så. Vårt djupaste problem är inte att vi gör elaka saker, det är att vi lever våra liv som om Gud inte finns.

Det är därför kontrasten är så stor mellan de som fruktar, ärar och tillber Gud och alla andra. I slutändan är det helt olika liv. För låt oss fundera på vad det är som kännetecknar det kristna livet. Texten ger ju tre kännetecken.

1. Frukta Gud

Det första kännetecknet är att de som tillhör Gud fruktar honom. Vad innebär det att frukta Gud? Det är en stor fråga som man kan besvara på många sätt. Jag lånar tankar från John Brown som var en av de mest framstående predikanterna i Skottland under 1800-talet. Han säger att för den som fruktar Gud så spelar det liten roll om han får världens förakt om han har Guds välbehag. Och det spelar liten roll om han har världens beundran om han inte har det väl med Gud. Att frukta Gud handlar, kort sagt, om att Guds röst är den viktigaste rösten

i mitt liv. Att jag vill underordna mig honom och följa honom och leva för honom. Att han är min största njutning och djupaste tillfredsställelse.

Det väcker förstås frågan hur du har det med Gud – lever du så att människor är stora och Gud är liten? Eller är Guds röst ditt livs viktigaste röst?

2. Ära Gud

Det andra kännetecknet är att de som tillhör Gud ger honom äran. Det är en tanke som ligger nära att frukta Gud. Det hebreiska ordet för ära, eller härlighet, handlar om vikt. Det handlar om att något har substans, vilket vi förstår på ett bildligt sätt. Vi talar också i vårt språk om att när något är tungt så är det viktigt. Att ha vikt, i det här sammanhanget, är att vara viktig.

Det klassiska grekiska ordet för ära handlar om att ha en mening eller en åsikt. Det är något som vi tillskriver någon annan. Så det hebreiska ordet handlar om vad Gud är i sig själv och det grekiska ordet handlar om hur vi responderar i att tillskriva honom vad han är. Därför gör man en distinktion mellan den ära Gud avslöjar om sig själv (glory shown) och den ära vi ger honom när vi gensvarar på hans uppenbarelse (glory given). Gud visar sin härlighet när han visar vem han är, när han skapar och förser och försonar. Och vi ärar honom när vi bekänner honom för den han är och lovprisar och tillber och lever efter hans bud.

Så vi ärar honom som mest när vi fruktar honom. Vi ärar honom som mest när vi har vår största tillfredsställelse i honom.

3. Tillbe Gud

Det tredje kännetecknet är att de som tillhör Gud tillber honom. Vilket återigen är en närliggande tanke. Det är att vi söker honom av hjärtat. Att vi bekänner honom som den han är och proklamerar hans ära. Det är när vi böjer oss inför honom och får våra hjärtan förnyade av den helige Ande och när vi uttrycker vår glädje för hans försoning.

Så du ser att dessa tre termer talar alla om ett liv som är kompromisslöst Gudscentrerat. Och det är därför kontrasten är så stor mellan de som tillhör Gud och de som följer vilddjuret. Det är också därför det inte finns någon medelväg. Du kan inte leva lite för Gud och lite för världen. Jakobs brev 4:4 säger att vänskap med världen är fiendskap mot Gud, att den som vill vara vän med världen blir Guds fiende.

Du ställs alltså inför detta vägskäl och behöver fatta ett beslut. Antingen går du på den väg som handlar helt om Gud eller också går du på den väg där du lever för något annat. Och att *inte* fatta ett beslut är att fatta ett beslut. Om du inte väljer att gå på Guds väg har du gjort ditt val.

II. ATT LEVA FÖR VÄRLDEN

Det leder oss vidare till nästa punkt eftersom den visar vad det innebär att leva för världen. Jag läser vers 8,

Uppenbarelseboken 14:8 (SFB-15)

•En annan ängel följde efter, och han sade: "Fallet, fallet är det stora Babylon, som gav alla folk att dricka av sin otukts vredesvin."

Babylon

Vad är Babylon? Vi kommer att se betydligt mer av Babylon i de kommande kapitlen och då kommer vi att kunna utveckla tanken betydligt, men här kan vi sammanfatta och säga att Babylon är en bild av den fallna världen. Det är den mänskliga mentalitet som är bortvänd från Gud och vänd till omoral. I de kommande kapitlen kommer Babylon att liknas vid en prostituerad. Dels för att sexuell omoral är en tydlig del i det liv som är bortvänt från Gud, men också för att sexuell otrohet är en bild av andlig otrohet i Gamla testamentet. Och vi ser redan här i vers 8 att det talas om Babylons otukts vredesvin. Det är som att folken har berusats av Babylons vin. I sin bortvändhet från Gud har de tappat sitt förnuft och blivit dårar och gett sig åt omoral.

Men här är ju budskapet att Babylon har fallit. Och det är inte bara fallet, utan det är ”fallet, fallet” i en dubbling. Ni minns säkert att när man vill betona något på hebreiska så upprepar man det. Det finns sånger och så finns det sångernas sång. Det är en sång som överträffar alla andra.

Här står det att Babylon har fallit, fallit. Det innebär att det inte har fallit som man kan göra när man halkar på en isfläck och drämmer ryggen i trottoaren. Babylon har fallit som när en störtloppsåkare faller. Det har fallit som en lerkruka från tionde våningen. Det har fallit för att aldrig resa sig igen.

Vad innebär det? Det innebär att världens folk, kanske också någon som hör den här predikan, bedrar sig själva att tro att allt det där som vi lever för i den här världen, alla våra nöjen, våra njutningar, våra bekvämligheter, att det på något sätt kommer att bestå. Vi har bedragit oss själva, vi är druckna på Babylons otukts vredesvin. Det kommer inte att bestå. För Babylon, med all sin lockelse och storslagna attraktion, kommer att sluta som en blöt fläck på marken.

Så hur ser ditt liv ut – är det ett liv som kommer att sluta i förödelse eller är det ett liv som kommer att bestå? Om man tittar på ditt liv och vad du lägger tid på – vad skulle man dra för slutsats? Vad är du uppslukad av?

Två bilder av fördömelse

Verserna 9-11 tecknar två bilder av Guds dom över världens folk.

Uppenbarelseboken 14:9-11 (SFB-15)

”En tredje ängel följde dem och sade med stark röst: ”Om någon tillber vilddjuret och dess bild och tar emot märket på sin panna eller hand, 10 då ska han själv få dricka av Guds vredes vin som oblandat hålls i Guds vredes bägare. Han ska plågas i eld och svavel inför de heliga änglarna och inför Lammet. 11 Röken från deras plåga stiger i evigheters evighet. De har ingen ro vare sig dag eller natt, de som tillber vilddjuret och dess bild och som tar emot märket med dess namn.

1. Guds vredes vin

Den första bilden handlar om en bägare vin, närmare bestämt ”Guds vredes vin som oblandat hålls i Guds vredes bägare.” Du ser hur samma bild återkommer. Den som har druckit sig berusad av Babylons bägare kommer att få dricka Guds vredes bägare. Den som har ropat obekymrat om mer – mer njutningar, mer bekvämligheter, utan att frukta Gud, den som har druckit djupa klunkar av Babylons omoral, till den personen är det som att Gud säger: ”okej, om du ska dricka av den bägaren, så ska du också veta att jag har en bägare åt

dig.” Det är en bägare som är oblandad vrede. Det finns ingen lättnad, ingen barmhärtighet, inget som jämnar till eller ger en paus. Det är ett vin som bränner inombords.

Psaltaren 75:9 (B2000)

¶Herren har i sin hand en bägare
med jäsande kryddat vin.

Han räcker den åt var och en –
alla gudlösa i landet måste dricka,
också dräggen måste de svälja.

Det är den första bilden – Guds vredes vin i Guds vredes bägare.

2. Eld och svavel

Den andra bilden beskriver evig plåga i eld och svavel. Det är en intressant koppling mellan det starka, oblandade vinet och elden. När de dricker Guds vredes bägare bränner det inombords och plågar deras själ. Och här kommer en bild som talar om extremt yttre lidande i eld och stanken av svavel. Det är en bild på verkligheten i Hebreerbrevet 10:31 som säger att det är fruktansvärt att falla i den levande Gudens händer.

Kommer det att vara en bokstavlig eld och en bokstavlig bägare? Jag tror inte det. Jag tror att precis som vi läst Uppenbarelseboken hittills så är det bilder som representerar en djupare verklighet. Bilden av eld är en bild som återkommer ofta i Bibeln, inte bara i Uppenbarelseboken. Men när jag säger att jag inte tror att det kommer att vara en bokstavlig eld har jag inte gjort fasan mindre. Precis som en symbol kännetecknar en mycket större verklighet tror jag att elden som symbol kännetecknar något som är djupare och större.

Evigheters evighet

Och lägg märke till att det är en fördömelse som pågår för evigt. I vår text har vi ytterligare en dubbling av ett begrepp, nämligen evigheters evighet. Texten lägger alltså en betoning på straffets evighet. Det är i evigheters evighet.

Det är en mycket allvarlig lära. Att världens folk, de som följer vilddjuret och lever som om Gud inte finns, kommer att gå in i en plåga som varar för evigt.

Det finns de som förnekar att det alls skulle finnas något straff. Och så finns de som vill mjuka upp läran om den eviga plågan med det som kallas för annihilationism, som säger att det bara är *röken* av plågan som går upp för evigt. Själva plågan tar slut och människan upphör att existera.

Men det stämmer inte med hur ordet används för övrigt i Nya testamentet. Ordet för plåga handlar alltid om ett medvetet lidande. I Uppenbarelseboken 20:10 talas det om Satan och vilddjuret och den falska profeten som kastas i eldsjön för att plågas för evigt. I Markus 9 talar Jesus om att kastas till Gehenna där masken inte dör och där elden inte släcks, vilket blir som en sorts refräng för honom som återkommer många gånger. Alla de här bilderna och fler pekar mot att det verkligen är en plåga som fortsätter i all evighet.

Kära vänner, det här är en mycket allvarlig bild av vart den väg leder som inte vill ha med Gud att göra. Låt oss ta den till oss och bäva.

III. MÅLET FÖR GUDS FOLK

Vi går vidare i vår text och kommer till den tredje punkten som handlar om målet för Guds folk.

Det första vi ser i vers 13 är en saligprisning:

Uppenbarelseboken 14:13 (SFB-15)

«Och jag hörde en röst från himlen: "Skriv: Saliga är de döda som härefter dör i Herren. Ja, säger Anden, de får vila sig från sina mödor, för deras gärningar följer dem."

Det är en påminnelse och en uppmuntran för alla de kristna som lever under stort lidande att trofastheten till Gud inte är bortkastad. Det spelar ingen roll hur obetydligt ditt liv verkar eller hur ditt liv inte alls blev vad du trodde att det skulle bli. Din trofasthet till Gud kommer att bestå. Och när du dör kommer du att få vila dig.

Du ser den stora kontrasten mellan Guds folk och världens folk. Världens folk får smaka Guds vredes oblandade vin och plågas i eld och svavel i evigheters evighet. Och Guds folk är salig, för de får vila sig från sina mödor. Världens folk får sin lön nu, men Guds folk får sin lön i evighet.

Två olika sorters skörd

Sedan går texten vidare med två nya bilder. Vi får se två scener med två olika sorters skörd. Vi är fortfarande kvar i den tredje punkten som handlar om målet för Guds folk. Jag läser vers 14-16

Uppenbarelseboken 14:14-16 (SFB-15)

«Och jag såg, och se: ett vitt moln, och på molnet satt en som liknade en människoson. På sitt huvud hade han en krona av guld, och i sin hand en skarp skära. 15 Och en annan ängel kom ut från templet och ropade med stark röst till honom som satt på molnet: "Räck ut din skära och skörda, för skördetiden har kommit och jordens skörd är mogen." 16 Han som satt på molnet lät då sin skära gå över jorden, och jorden skördades.

Två skördar, som sagt, där den här första är en skörd av spannmål, som vete. Det är en bild som är ganska vanlig i Bibeln att Guds dom beskrivs som en skörd och när fålten vitnat så samlar skördemannen in den goda skörden till sin lada, vilket är en bild på evigt liv, och den dåliga skörden och agnarna som skilts ut från vetet samlas för att brännas.

Att det är två olika skördar förstår vi eftersom det är två olika ord som används för att skörden är mogen. Ordet i vers 15 är ett ord som handlar om att något har torkat. Det är veteax som inte längre är gröna utan vita. Medan ordet i 18 beskriver en druva som mognat. Det innebär att den här första skörden där Människosonen är skördemannen är när han samlar in sitt eget folk till sig.

Människosonen

Det första vi ser är "en som liknade en människoson". Det är ett uttryck vi redan mött i Uppenbarelseboken, i det första kapitlet när vi såg hur Kristus gick som en överstepräst mellan sina församlingar och höll dem vid liv. I evangelierna används begreppet 80 gånger om Jesus, vilket förstås är en bild som är lånad från profeten Daniel 7:13.

Moln

Texten säger att Människosonen satt på ett moln. Också detta med moln har vi stött på i Uppenbarelseboken tidigare. Det är en bild som kommer från hela Bibeln och som är full av innebörd. Det här är samma moln som uppfyllde Salomos tempel i Första Kungaboken 8:10. Det är samma moln som lämnade Israel i Hesekiel 10:18. Det är samma moln som omgav Kristus när han steg upp till himlen till sin Fader och det är samma moln som ska omge honom den dag han kommer tillbaka i härlighet (Matt 24:30). Det är ett moln som har med Guds närvaro att göra. Det är en bild av Guds tron.

Krona av guld

Vi läser också att han hade en krona av guld på sitt huvud. Återigen får vi påminna oss om att grekiskan har två ord för krona. Dels vad vi uppfattar vara en kungakrona och dels vad vi känner till som en segerkrans. Här har vi Kristus porträtterad med en segerkrans som en bild på att han kommer som segrare. Han har fullgjort allt. Hela frälsningsverket är fullbordat och ingenting saknas. Han har besegrat synden, döden och Satan. Vi kommer att se honom med kungakronor också, men här framställs han framförallt som segrare.

Kontrast: Kristus tog bägaren

Och här har vi ännu en kontrast. Världens folk drack sig berusade av Babylons otuktusbägare, och därför fick de dricka Guds vredes bägare. Men varför behöver inte Guds eget folk dricka hans bägare? Har inte vi syndat också? Jovisst, har vi det. Vi har inget vi kan berömma oss av i oss själva. Hela anledningen att vi inte behöver dricka Guds vredes bägare är att Människosonen gjorde det i vårt ställe. Han satt på knä i Getsemane och frågade sin Fader om bägaren kunde gå förbi honom. Men det var han eller vi och därför tog han den åt oss. Han tömde den till sista droppen så att hans folk, hans kyrka, alla de som fruktar Gud och ger honom äran inte ska behöva ta en droppe av Guds vrede, trots att vi gjort oss förtjänta av den.

Tar hem sitt folk

Så ger sig Människosonen ut för att ta in sin skörd. Det är en bild för att försäkra Guds folk om att de kommer att bevaras trygga när Guds dom går över världen. Det är en dag av trygghet för Guds folk. Det är vårt mål. Vi bevaras trygga på domens dag och sedan går vi in i den eviga vilan och glädjen.

IV. SLUTET FÖR VÄRLDENS FOLK

Men så kommer vi då till den fjärde punkten som beskriver slutet för världens folk. Och då har vi den andra bilden av den andra skörden. Den beskrivs i vers 17-20,

Uppenbarelseboken 14:17-20 (SFB-15)

17 En annan ängel kom ut från templet i himlen, också han med en skarp skära. 18 Och ännu en ängel kom ut från altaret, han som hade makt över elden. Han ropade med stark röst till ängeln med den skarpa skäran: "Räck ut din skarpa skära och skörda druvklasarna från jordens vinstock, för dess druvor är mogna." 19 Och ängeln lät sin skära gå över jorden och skördade druvorna från jordens vinstock och kastade dem i Guds vredes stora vinpress. 20 Vinpressen trampades utanför staden, och blod flöt från pressen och nådde upp till betslen på hästarna ettusen sexhundra stadier bort.

Det går inte att komma runt den här bilden. Vi måste titta på den och drabbas av dess allvar. Jag vill lyfta fram tre kontraster:

Kontrast: de som tidigare trampade

Den första kontrasten är att om du minns Uppenbarelsebokens 11:e kapitel så minns du att det såg ut som att Kristi församling i princip suddades ut. Folken trampade på Guds heliga stad och utplånade den nästan. Men här framställs folken som mogna vindruvor som skördas och trampas på i Guds vredes stora vinpress. De som tidigare trampade på kyrkan kommer att bli trampade på som druvor.

Lägg märke till att vinpressen trampas utanför staden. Varför sker det utanför staden? Därför att det är där Guds dom sker. Inne i staden finns Guds välbehag och välsignelse. Utanför är mörker och förbannelse.

Gud säger genom profeten Jesaja i Jesajas 63:e kapitel,

Jesaja 63:2-3 (SFB-15)
"Varför är din dräkt så röd,
varför liknar dina kläder en vintrampares?
3 "Jag har trampat vinpressen själv,
ingen bland folken hjälpte mig.
Jag trampade dem i min vrede,
trampade sönder dem i min harm.
Deras blod stänkte på mina kläder,
och jag fick hela min dräkt fläckad.

Kontrast: eld – Sonen eller folken

Den andra kontrasten ser vi i vers 18. Det är änglar som kommer ut från templet och i vers 18 kommer en ängel från altaret, han som hade makt över elden.

Vad är det som händer vid altaret? Och vad är elden till för? Det har med offer att göra. På altaret offrades syndoffren och de offrades genom att de brändes. Så vi ser en kontrast som har med eld att göra. Antingen sätter du din tro och din förtröstan till Guds lamm som gick genom elden i ditt ställe eller också får du kastas i elden själv.

Om du inte ville ha med Jesus att göra, om du inte trodde att du behövde något offer för dina synder, om du avvisade hans erbjudande om frälsning – ja, då får du gå i elden själv. Men inte en eld som sonar synder utan den eld som är Guds vrede i evigheters evighet.

Kontrast: Kristi blod eller folkets blod

Den sista kontrasten vi ser handlar om blod. Antingen söker du skydd under Lammets blod, det vill säga under Kristi blod, genom att tro på honom. Eller också kommer ditt blod att förenas med de andra folkens blod i en evig ström av lidande. 1600 stadier är ännu ett av alla symboliska tal i Uppenbarelseboken. Antingen är det 40 gånger 40, vilket är ett tal som handlar om lidande. Eller också är det 4 gånger 4 gånger 100, där 4 handlar om jordens totalitet och 100 handlar om storhet. Vilket det än är så är det lidande och åter lidande.

AVSLUTNING

Så när vi nu har sett vart de två vägarna leder och vi har sett flera bilder av folkens fördömelse, vad är det som krävs för att du ska agera? Hur många gånger ska du behöva höra det innan du förstår att hotet är verkligt?

Jag tänker på Noa som på Guds befallning ägnade kanske 100 år av sitt liv åt att bygga en gigantisk båt. Säkert fick han ta emot folkets hån. ”Vad håller du på med? Du slösar bort ditt liv! Du behöver inte hålla på så där. Vi gifter oss, vi har roligt, vi lever våra liv och du lägger all din tid på en stor båt!” Men Hebreerbrevets författare säger att Noa byggde arken i helig fruktan (11:7) efter att Gud hade varnat honom.

Det finns fortfarande en möjlighet att vända om. Vi lever fortfarande i nådens tid. Arken finns kvar, den är Kristus. Kom och sök trygghet hos honom och i hans församling.

Ditt liv kommer att se konstigt ut i världens ögon. Du kommer att spendera dina pengar annorlunda. Och du kommer att spendera din tid annorlunda. Du kommer att lägga massor av tid tillsammans med människor som du inte har något gemensamt med förutom tron på Jesus. Dina söndagar kommer att upptagna för att fira gudstjänst och umgås med dina andliga bröder och systrar. Du kommer inte att sträva efter samma saker som tidigare. Allt kommer att kretsa kring Gud och att leva sitt liv i tacksamhet till honom.

Han gav sin Enfödde Son för din skull. Och Jesus Kristus drack Guds vredes bägare i ditt ställe. Han tog Guds vredes eld i ditt ställe. Han trampades och krossades och hans blod rann i ditt ställe. Och nu kommer han med rättfärdighetens segerkrans och delar den med dig. I den här världen är det krig varje dag, men en dag får du kliva in i hans eviga vila. Så frukta honom och ära honom och tillbe honom. Låt ditt liv kretsa kompromisslöst kring honom.